

Wymagania edukacyjne z religii dla klasy czwartej szkoły podstawowej

LEGENDA:

P – Poziom Podstawowy

PP – Poziom Ponadpodstawowy

Rozdział	Celujący (PP)	Bardzo dobry (PP)	Dobry (P)	Dostateczny (P)	Dopuszczający (P)
I. Poznajemy Pana Jezusa	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą.	Uczeń: 1. Wyjaśnia znaczenie katechezy w pogłębianiu więzi z Jezusem. 2. Opowiada o budowaniu wspólnoty. 3. Wymienia najważniejsze cechy przyjaźni. 4. Uzasadnia, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty. 5. Wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi. 6. Uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie. 7. Uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego.	Uczeń: 1. Opowiada o znaczeniu katechezy w pogłębianiu więzi z Jezusem. 2. Opowiada o budowaniu wspólnoty. 3. Wymienia najważniejsze cechy przyjaźni. 4. Opowiada o przyjaźni z Jezusem. 5. Wyjaśnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie. 6. Opowiada o potrzebie skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego. 7. Opowiada o patronie klasy czwartej – św. Szymonie z Lipnicy.	Uczeń: 1. Opowiada o znaczeniu katechezy. 2. Opowiada o budowaniu wspólnoty. 3. Opowiada o cechach przyjaźni. 4. Opowiada o przyjaźni z Jezusem. 5. Opowiada o słuchaniu słowa Bożego. 6. Z pomocą nauczyciela opowiada o patronie klasy czwartej – św. Szymonie z Lipnicy.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o katechezie. 2. Opowiada o budowaniu wspólnoty. 3. Opowiada o cechach przyjaźni. 4. Opowiada o przyjaźni z Jezusem. 5. Opowiada o słuchaniu słowa Bożego. 6. Opowiada o patronie klasy czwartej – św. Szymonie z Lipnicy.

	4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	8. Opowiada o patronie klasy czwartej – św. Szymonie z Lipnicy.			
II. Żyjemy w przyjaźni z Panem Jezusem	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	Uczeń: 1. Uzasadnia, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu. 2. Uzasadnia, że udział w Eucharystii jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem. 3. Wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwa, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach). 4. Wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna. 5. Odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 6. Wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi.	Uczeń: 1. Opowiada o znaczeniu wiary i zaufaniu Jezusowi. 2. Opowiada, że udział w Eucharystii jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem. 3. Opowiada w jaki sposób pogłębia przyjaźń z Jezusem (modlitwa, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach). 4. Opowiada o modlitwie dziękczynnej. 5. Opowiada o grzechach popełnionych myślą, słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 6. Opowiada o praktyce pierwszych piątków miesiąca. 7. Opowiada o modlitwie różańcowej.	Uczeń: 1. Opowiada o wierze i zaufaniu Jezusowi. 2. Opowiada o Eucharystii jako spotkaniu z Chrystusem. 3. Opowiada o przyjaźni z Jezusem (modlitwa, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach). 4. Opowiada o modlitwie dziękczynnej. 5. Z pomocą nauczyciela opowiada o grzechach popełnionych myślą, słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 6. Z pomocą nauczyciela opowiada o praktyce pierwszych piątków miesiąca. 7. Opowiada o różańcu.	Uczeń z pomocą nauczyciela: 1. Opowiada o wierze i zaufaniu Jezusowi. 2. Opowiada o Eucharystii jako spotkaniu z Chrystusem. 3. Opowiada o przyjaźni z Jezusem. 4. Opowiada o modlitwie dziękczynnej. 5. Opowiada o grzechach popełnionych myślą, słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 6. Opowiada o praktyce pierwszych piątków miesiąca. 7. Opowiada o różańcu.

		7. Wyjaśnia sens praktyki pierwszych piątków miesiąca. 8. Opowiada o modlitwie różańcowej.			
III. Pan Bóg objawia się w roku liturgicznym	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	Uczeń: 1. Wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem. 2. Wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego. 3. Wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże. 4. Uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie. 5. Uzasadnia, że udział w Eucharystii jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem. 6. Wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze. 7. Opowiada, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga. 8. Uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz	Uczeń: 1. Opowiada o liturgii jako miejscu spotkania z Jezusem. 2. Wyjaśnia wydarzenia roku liturgicznego. 3. Opowiada o liturgii słowa w czasie Mszy Świętej. 4. Opowiada o słuchaniu słowa Bożego i wprowadzania go w życie. 5. Opowiada o Eucharystii jako uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem. 6. Opowiada o Mszy Świętej jako ofierze Chrystusa oraz o składaniu naszych trudności Bogu w ofierze. 7. Opowiada o Eucharystii jako uwielbieniu Boga. 8. Opowiada o znaczeniu skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego. 9. Opowiada o sposobach wyrażania wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i	Uczeń: 1. Wymienia wydarzenia roku liturgicznego. 2. Z pomocą nauczyciela opowiada o liturgii słowa w czasie Mszy Świętej. 3. Opowiada jak żyć słowem Bożym. 4. Opowiada o Eucharystii. 5. Z pomocą nauczyciela opowiada o Mszy Świętej jako ofierze Chrystusa. 6. Wymienia warunki dobrego słuchania słowa Bożego. 7. Opowiada o wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o roku liturgicznym. 2. Opowiada o liturgii słowa w czasie Mszy Świętej. 3. Opowiada jak żyć słowem Bożym. 4. Opowiada o Eucharystii. 5. Opowiada o Mszy Świętej jako ofierze Chrystusa. 6. Wymienia warunki dobrego słuchania słowa Bożego. 7. Opowiada o wdzięczności za dary Boże.

		ważnego słuchania słowa Bożego. 9. Wymienia sposoby wyrażania wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego.	wydarzeniach roku liturgicznego.		
IV. Pan Bóg objawia się w Biblii	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą.	Uczeń: 1. Wyjaśnia znaczenie Pisma Świętego w życiu chrześcijanina. 2. Opowiada o Piśmie Świętym. 3. Uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego. 4. Wyjaśnia, kto jest autorem Pisma Świętego. 5. Wyjaśnia, czym jest natchnienie Boże. 6. Wyjaśnia, jak korzystać z Pisma Świętego.	Uczeń: 1. Opowiada o znaczeniu Pisma Świętego w życiu chrześcijanina. 2. Opowiada o skupieniu, wyciszeniu, zrozumieniu oraz uważnym słuchaniu słowa Bożego. 3. Opowiada o autorstwie Pisma Świętego. 4. Opowiada o natchnieniu Bożym. 5. Wyjaśnia, jak korzystać z Pisma Świętego.	Uczeń: 1. Opowiada o Piśmie Świętym. 2. Z pomocą nauczyciela opowiada o skupieniu, wyciszeniu, zrozumieniu oraz uważnym słuchaniu słowa Bożego. 3. Z pomocą nauczyciela opowiada o natchnieniu Bożym. 4. Opowiada, jak korzystać z Pisma Świętego.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o Piśmie Świętym. 2. Opowiada o skupieniu, wyciszeniu, zrozumieniu oraz uważnym słuchaniu słowa Bożego. 3. Opowiada o natchnieniu Bożym. 4. Opowiada, jak korzystać z Pisma Świętego.

	4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.				
V. Dziękujemy za dar stworzenia	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	Uczeń: 1. Opowiada o dziele stworzenia. 2. Wyjaśnia pojęcie „Stworzyciel”. 3. Wymienia różne dary otrzymane od Boga. 4. Wskazuje motywy wdzięczności i uzasadnia wartość wdzięczności. 5. Wymienia przejawy wdzięczności Bogu i ludziom. 6. Wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna. 7. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu za Jego miłość do ludzi. 8. Opowiada o przymiotach Boga. 9. Opowiada o stworzeniu człowieka.	Uczeń: 1. Opowiada o stworzeniu świata. 2. Opowiada o Bogu Stworzycielu. 3. Wymienia różne dary otrzymane od Boga. 4. Opowiada o motywach wdzięczności i uzasadnia wartość wdzięczności. 5. Opowiada o modlitwie dziękczynnej. 6. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu. 7. Wymienia przymioty Boga. 8. Opowiada o stworzeniu człowieka.	Uczeń: 1. Opowiada o stworzeniu świata i człowieka. 2. Opowiada o Bogu Stworzycielu. 3. Wymienia różne dary otrzymane od Boga. 4. Z pomocą nauczyciela opowiada o motywach wdzięczności i uzasadnia wartość wdzięczności. 5. Wskazuje modlitwę dziękczynną. 6. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę dziękczynną. 7. Z pomocą nauczyciela wymienia przymioty Boga.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o stworzeniu świata i człowieka. 2. Wymienia różne dary otrzymane od Boga. 3. Opowiada o wdzięczności. 4. Opowiada o modlitwie dziękczynnej. 5. Formułuje prostą modlitwę dziękczynną. 6. Opowiada o przymiotach Boga.

VI. Przepraszamy za grzech i zło	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	Uczeń: 1. Wymienia grzechy przeciw Bogu i bliźnim. 2. Uzasadnia negatywne konsekwencje grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich. 3. Wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa. 4. Odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 5. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu za Jego miłość do ludzi. 6. Wyjaśnia pojęcie <i>szatan</i>. 7. Ukazuje grzech jako zagrożenie dla człowieka i przeszkodę w budowaniu przyjaźni z Jezusem. 8. Opowiada o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi. 9. Opowiada o grzechach głównych. 10. Ukazuje skutki grzechu na podstawie opowiadań o Kainie i Abla, o Noem oraz o wieży Babel.	Uczeń: 1. Opowiada o grzechach przeciw Bogu i bliźnim. 2. Opowiada o negatywnych konsekwencjach grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich. 3. Opowiada o znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga. 4. Opowiada o grzechach popełnionych myślą, słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 5. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu. 6. Wyjaśnia pojęcie <i>szatan</i>. 7. Opowiada o grzechu jako zagrożeniu dla człowieka. 8. Opowiada o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi. 9. Wymienia grzechy główne. 10. Opowiada o skutkach grzechu na podstawie historii o Kainie i Abla, o Noem oraz o wieży Babel.	Uczeń: 1. Opowiada o negatywnych konsekwencjach grzechów. 2. Opowiada o przebaczeniu. 3. Opowiada o grzechach popełnionych myślą, słowem, uczynkiem oraz zaniechaniem. 4. Formułuje własnymi słowami akty modlitwy wyrażające wdzięczność Bogu. 6. Opowiada o <i>szatanie</i>. 7. Opowiada o grzechu. 8. Opowiada o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi. 9. Z pomocą nauczyciela opowiada o skutkach grzechu na podstawie historii o Kainie i Abla, o Noem oraz o wieży Babel.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o konsekwencjach grzechów. 2. Opowiada o przebaczeniu. 3. Formułuje akty modlitwy wyrażające wdzięczność Bogu. 4. Opowiada o <i>szatanie</i>. 5. Opowiada o grzechu. 6. Opowiada o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi. 7. Opowiada o skutkach grzechu na podstawie historii o Kainie i Abla, o Noem oraz o wieży Babel.
--	--	--	--	---	---

VII. Prosimy Pana Boga	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	Uczeń: 1. Wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zwracają się do Boga z prośbami. 2. Omawia warunki spełnienia modlitwy. 3. Prawidłowo formułuje prośby do Boga. 4. Wyjaśnia na podstawie historii Abrahama, Izaaka i Jakuba, czym jest wierność, posłuszeństwo i zaufanie. 5. Wyjaśnia na podstawie historii Józefa, czym jest Opatrzność Boża. 6. Wyjaśnia na podstawie historii niewoli narodu wybranego, dlaczego grzech jest niewolą człowieka. 7. Opowiada o niewystarczalności człowieka – na podstawie historii Mojżesza i wyjścia narodu wybranego z niewoli egipskiej 8. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu za Jego miłość do ludzi.	Uczeń: 1. Wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zwracają się do Boga z prośbami. 2. Opowiada o warunkach spełnienia modlitwy. 3. Formułuje prośby do Boga. 4. Wyjaśnia, czym jest wierność, posłuszeństwo i zaufanie. 5. Opowiada o historii Józefa oraz wyjaśnia, czym jest Opatrzność Boża. 6. Opowiada o niewoli narodu wybranego, ukazując grzech jako niewolę człowieka. 7. Opowiada o niewystarczalności człowieka – na podstawie historii Mojżesza. 8. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu.	Uczeń: 1. Opowiada o modlitwie prośby. 2. Z pomocą nauczyciela opowiada o warunkach spełnienia modlitwy. 3. Formułuje proste modlitwy prośby. 4. Opowiada o wierności, posłuszeństwie i zaufaniu. 5. Opowiada o Opatrzności Bożej. 6. Opowiada o grzechu jako niewoli człowieka. 7. Opowiada o niewystarczalności człowieka. 8. Z pomocą nauczyciela formułuje prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu.	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o modlitwie prośby. 2. Opowiada o warunkach spełnienia modlitwy. 3. Formułuje akty modlitwy prośby. 4. Opowiada o wierności, posłuszeństwie i zaufaniu. 5. Opowiada o Opatrzności Bożej. 6. Opowiada o grzechu jako niewoli człowieka. 7. Formułuje prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu.
VIII. Wędrujemy z	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela:

Panem Bogiem	1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	1. Wskazuje na okoliczności, w jakich powinna być odmawiana modlitwa dziękczynna. 2. Wskazuje motywy wdzięczności i uzasadnia jej wartość. 3. Opowiada o wydarzeniu zesłania przez Pana Boga manny na pustyni. 4. Opowiada historię o cudzie wyprowadzenia wody ze skały. 5. Opowiada o przymierzu starotestamentalnym. 6. Opowiada o Bożym miłosierdziu i przebaczeniu na podstawie historii o złotym cielcu. 7. Wyjaśnia pojęcia <i>Namiot Spotkania</i> i <i>Arka Przymierza</i>. 8. Wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga – na podstawie historii o wywyższeniu węża miedzianego.	1. Opowiada o okolicznościach, w jakich powinna być odmawiana modlitwa dziękczynna. 2. Opowiada o motywach wdzięczności. 3. Wyjaśnia co to jest manna. 4. Opowiada historię o cudzie wyprowadzenia wody ze skały. 5. Opowiada o przymierzu starotestamentalnym. 6. Opowiada o Bożym miłosierdziu i przebaczeniu. 7. Opowiada o Namiocie Spotkania i Arce Przymierza. 8. Opowiada o znaczeniu przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga.	1. Opowiada o modlitwie dziękczynnej i motywach wdzięczności. 2. Z pomocą nauczyciela opowiada o wydarzeniach z historii narodu wybranego przebywającego na pustyni. 3. Opowiada o przebaczeniu udzielanym ludziom przez Boga.	1. Opowiada o modlitwie dziękczynnej i motywach wdzięczności. 2. Opowiada o wydarzeniach z historii narodu wybranego przebywającego na pustyni. 3. Opowiada o przebaczeniu udzielanym ludziom przez Boga.
IX. Nasza odpowiedź – uwielbiamy Pana Boga	Uczeń: 1. Opanował zakres materiału przewidziany podstawą	Uczeń: 1. Wskazuje na okoliczności, w jakich powinna być odmawiana modlitwa dziękczynna.	Uczeń: 1. Opowiada o okolicznościach, w jakich powinna być odmawiana modlitwa dziękczynna.	Uczeń: 1. Opowiada o modlitwie dziękczynnej i wdzięczności – na	Uczeń, korzystając z pomocy nauczyciela: 1. Opowiada o modlitwie dziękczynnej i wdzięczności.

	programową, co oznacza, że spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz twórczo rozwija własne zainteresowania i zdolności. 2. Wykazuje się znaczną samodzielnością w zakresie wnioskowania, analizowania i interpretowania omawianych zagadnień religijnych. 3. Aktywnie posługuje się zdobytą wiedzą. 4. Wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.	2. Wskazuje motywy wdzięczności i na podstawie historii o królu Dawidzie uzasadnia wartość wdzięczności. 3. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę uwielbienia. 4. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu za Jego miłość do ludzi. 5. Opowiada, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga. 6. Wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze. 7. Wymienia sposoby wyrażania wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego. 8. Opowiada o wierze i zaufaniu na podstawie historii o królowej Esterze. 9. Opowiada o dzieciństwie i posłudze ministranckiej Karola Wojtyły.	2. Opowiada o motywach wdzięczności na podstawie historii o królu Dawidzie. 3. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę uwielbienia. 4. Formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu. 5. Opowiada o Eucharystii jako uwielbieniu Boga. 6. Opowiada o Mszy Świętej jako ofierze Chrystusa. 7. Opowiada o sposobach wyrażania wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego. 8. Opowiada o wierze i zaufaniu. 9. Opowiada o dzieciństwie i posłudze ministranckiej Karola Wojtyły.	podstawie historii o królu Dawidzie. 2. Formułuje własnymi słowami akty modlitwy uwielbienia i wdzięczności. 3. Z pomocą nauczyciela opowiada o Eucharystii jako uwielbieniu Boga. 4. Opowiada o Mszy Świętej. 5. Opowiada o łaskach udzielanych w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego. 6. Z pomocą nauczyciela opowiada o wierze i zaufaniu. 7. Opowiada o posłudze ministranckiej Karola Wojtyły.	2. Formułuje akty modlitwy uwielbienia i wdzięczności. 3. Opowiada o Eucharystii jako uwielbieniu Boga. 4. Opowiada o sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego. 5. Opowiada o wierze i zaufaniu. 6. Opowiada o posłudze ministranckiej Karola Wojtyły.
--	--	---	--	--	--

Formy i sposoby oceniania

Ocenianiu bieżącemu podlegają:

- a) odpowiedzi ustne z wiadomości i umiejętności zdobytych na dwóch ostatnich lekcjach,
- b) praca i zaangażowanie w czasie lekcji
- c) kartkówki
- d) sprawdziany

Uczeń ma obowiązek uzupełnić braki spowodowane nieobecnością i w odpowiedziach ustnych.

Każdą ocenę niedostateczną uczeń poprawia obowiązkowo, a inne

oceny bieżące może poprawić przynajmniej jeden raz, o ile nauczyciel nie zdecyduje inaczej.

Wszystkie oceny bieżące poprawiamy w terminie do dwóch tygodni od uzyskania tej oceny.

Opracował Mateusz Rosek